

liikma nakkanu, sedda el tija keafe kindmaste üttele. Wõip olla, et nemma Asia ma-ilma kawwalitsen jaun'jo ammust ajast omma liiknu. Ent selge sõnnuga juttustedas wannun ramatin, et 580 ajastaiga perran Kristusse sündimist nõstme mõnne mu raffe tõbbega Europa ma-ilma jaun üttele omma wäljalaggunu. Zoost ajast omma kil wanna firja nink ramato täus sõnnumid sest willitsuffest, mes nõstme fige ma-ilma tutwa kottuste päle omma saatnu. Ütski es päse sest hirmsast tõbbest, nink kel sedda latse-põlwen es olle olnu, sell' tulli temma illatsembal ello-eal; ka wanna nink halli inimilse es jä temmast putmata.

Zol ajal, kui nõstme-tõbbi Europa ma-ilma jaun figeeddimalt nätti, olliwä mitma mu raffe tõbbe kawwete rahwa sekka wäljalaggunu, nimmelt saggedaft ka katk; ent mitto sadda ajastaiga lätsiwa möda, kunnit nõstme nink tõiste tõbbede waijele mõisteti wahhet tetta nink ärränätti, et nemma ennambest iks inimissele ennege ütskõrd ello-eal wõiwa tulla. Näüt henda se tõbbi ütten ma-kottussen, sis tulli hirm nink jälleus kike päle; kes paggeda jõus, paggesi nink meije saggede se tõbbe ütten hennega kawwelitse ma-kottuste sisse.

Nõstme-tõbbi laggusi üttest moast tõiste nink

olli ütten ma-kottussen inimisse päle sündinu, kellel sedda tõbbe weel es olle olnu, sis tulli se willitsust jälle, ennambest iks wie ehk säitsme ajastaja, mõnikord ka laugemba aja perrast. Kui se tõbbi ka wahhest kunnage kergemb olli, sis olli temma ommete mittokõrd ni raffe, et ütski ello es jä, kelle temma nakk. Kigesuremb õnnetus olli sis, kui raffe nõstme-tõbbi kawwa aja perrast ütten ma-kottussen tõssi, sest et sis saäl paljo rahwast olli, ke sedda tõbbe weel es olle pöddenu. Ennambest kil rahwa hulka heideti saäl sis tõbbe-wotele mahha, ni wanna, kui nore. Eggauits peet henda omma maija tabba tade ärra, põllo-tõ maal jäije teggemata nink kauplemine ilnon saisma, kil üllebide sadusse jäiwa täutmata, rõõwli häetiwa nink poostiwa linu nink maad.

Kui wimate se tõbbi möda läts, sis nätti weel, kuis suur se õnnetus olli: kil latse ehk kogona suggu-wõssa olliwä se tõbbe kätte ärra kolu, ehk ennegi häddalissi nink wiggatsid olli üle jänunida kui pimmedid, kõrwetuid ehk muid, ke ihholuilmiste polest olliwä sandis sanu.

Wimatse mõdalänu saajastaja ajast, kos nõstme üleütselt ni surmaja es olle, kui enne, ommeil inimiste foolmisse kõrrast seigembid sõnnumid.